

194 Samskotanefndin hefir ekki getað þáð tilboð þetta, þar sem skipið varla mun vera nógu
18. sept. stórt, en ef til vill gæti samskotanefndin í Kaupmannahöfn notað skipið.

195 — Brjef landshöfðingja til amtmannsins yfir suður- og vesturumdæminu um ólög-
22. sept. lega húsmennsku. — Með brjefi til sýslumannsins í Gullbringu- og Kjósarsýslu dagsettu
25. febrúar f. á., hafið þjer, herra amtmaður, úrskurðað, að Hraungerðishreppi í Árnessýslu beri, sem framfærsluhreppi Guðmundar nokkurs Magnússonar á þeim tíma, er hann andaðist, að veita framfærslu eptirlifandi skylduómögum hans, en þessum úrskurði yðar hefir hreppsnefndin í Hraungerðishreppi skotið til landshöfðingja.

Nefndur Guðmundur var fæddur í Hraungerðishreppi, en fluttist til Vatnsleysustrandarhrepps sumarið 1866, og dvaldi þar síðan í húsmennsku, unz hann dó árið 1879. Úrskurður yðar, herra amtmaður, er nú byggður á því, að ekki hafi verið sannað, að Guðmundur hafi þau ár, er hann dvaldi í hreppnum sem húsmáður, fengið leyfi hlutaðeigandi sveitarstjórnar til að dvelja þar, en Hraungerðishreppur hefir haldið því fram, að hreppsnefnd Vatnsleysustrandarhrepps hafi veitt leyfi þetta þegjandi, með því ekki að amast neitt við dvöl Guðmundar í hreppnum, fyr en á 10. árinu, er hann dvaldi þar.

Þó það nú sje í 12. gr. tilsk. 26. maí 1863 ákveðið, að ef sveitarstjórn synjar manni um leyfi til að setjast að í hreppnum til húsmennsku, eigi hún að gefa honum það skriflegt með ástæðum fyrir synjuninni, hlýtur leyfið að vera jafngilt, hvort það er skriflegt eða munnlegt, en, sem sagt, er það eigi sannað, að Guðmundur hafi nokkurn tíma beðið um leyfi til að mega setjast að í húsmennsku í Vatnsleysustrandarhreppi, og því eigi heldur að hann hafi fengið það. Jeg verð því að vera yður samdóma um, að dvöl hans í hreppnum geti þegar af þeirri ástæðu samkvæmt nefndri grein tilskipunar 26. maí 1863 ekki heimilað honum þar framfærslurjett, sbr. einnig brjef landshöfðingja frá 24. marz 1881 (B. 37).

Í sambandi þar við vil jeg taka fram, að með prófi því, er fylgdi brjefi yðar, herra amtmaður, frá 8. þ. m. hafa komið fram nokkuð fleiri sannanir fyrir því, að kornlán, sem Guðmundur Magnússon þáði veturinn 1874—1875 í Vatnsleysustrandarhreppi, hafi verið sveitarstyrkur, en sökum þess, sem að framan hefir verið tekið fram um vanrækt hlutaðeiganda á að beiðast húsmennskuleyfis, þarf ekki að rannsaka hjer ítarlega það atriði málsins.

Af framanrituðum ástæðum verð jeg að vera yður, herra amtmaður, samdóma um það, að Hraungerðishreppi í Árnessýslu beri að veita framfæri eptirlifandi skylduómögum fyrnefnds Guðmundar heitins Magnússonar, og skal því úrskurður yðar standa óbreyttur.

Þetta vilduð þjer láta hlutaðeigendur vita.

196 — Leyfisbrjef konungs fyrir heimilisgrafreit.

29. sept.

Vjer Christian níundi, af guðs náð Danmerkur konungur, Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski, Láenberg og Aldinborg,

gjörum kunnugt: að með því, að N. S. Krüger lyfsali í Reykjavík á landi voru Íslandi hefir farið þess á leit, þá höfum vjer allra-mildilegast veitt og leyft, enda veitum vjer það með þessu brjefi og leyfum, að hann í þeim hluta garðs þess, er liggur undir eign

hans, er áður var kirkjugarður, megi jarða láta húsfreyju sína, er önduð er, og að hann, **196**
 ef til kemur, megi gjöra þar heimilisgrafreit, með því skilyrði, að svæðinu verði jafnan **29. sept.**
 haldið umgirtu af eiganda lóðarinnar, sem grafreiturinn heyrir til, og að eptirlit verði
 haft með grafreitnum á eigandans kostnað í hvert sinn, sem skoðunargjörð fer fram á
 Reykjavíkurdómkirkju. Svo á beiðandinn og innan 6 vikna að gefa út og afhenda til
 þinglesturs skjal það, er hann skuldbindur sig í og eigendur þá, er eptir hann koma, til
 þess, að fullnægja skilyrðum þeim, er að framan eru nefnd.

Fyrirbjóðum vjer hverjum sem einum að tálma því, er að framan er ritað.

Svo gjört í aðsetuborg vorri Kaupmannahöfn, 29. september 1882.

Vort konunglegt innsigli.

(L. S.)

Að allra-mildilegustu boði hans hátignar konungsins.

J. Nellesmann.

H. Stephensen.

—Brjef ráðgjafans fyrir Ísland til landshöfðingja um hafnarreglugjörð fyrir Akur- **197**
 eyri. — Með þóknanlegu brjefi 1. f. m. hafið þjer, herra landshöfðingi, sent ráðgjafan- **29. sept.**
 um þýðingu af frumvarpi til hafnarreglugjörðar fyrir Akureyrarkaupstað, sem amtmaður-
 inn norðan og austan hafði sent yður, og hafið þjer lagt það til, að ráðgjafinn staðfesti
 frumvarp þetta.

Í öllu verulegu hefir ráðgjafinn getað fallizt á ákvarðanir þær, sem fram á er
 farið í frumvarpinu, þó svo að orðabreyting sje gjör á 1. tölulið I. kafla, og að hegn-
 ingarákvörðunin falli burt í V. kafla, því að fyrir henni er engin heimild að lögum, og
 að við verði bætt ákvörðunum um, hvenær reglugjörðin á að öðlast gildi og um endur-
 skoðun hennar; hafa því breytingar þær verið gjörðar í þessa átt, sem nauðsynlegar
 þóttu, og hefir frumvarpið verið staðfest í dag sem hafnarreglugjörð fyrir Akureyrar-
 kaupstað með þessum breytingum, og fylgir það brjefi þessu í þessari mynd; skal því-
 næst á yður skorað, hr. landshöfðingi, að yður mætti þóknast að annast um, að það
 verði birt á tilhlýðilegan hátt, og sjá um, að kosin verði hafnarnefnd fyrir Akureyrar-
 kaupstað samkvæmt reglum þeim, sem tilsk. 20. apr. 1872 um stjórn bøjarmálefna í
 Reykjavík setur um kosning hafnarnefnadar í Reykjavík.

Í sambandi við þetta mál skal eigi hjá líða látið, að vekja þjónustusamlega at-
 hygli yðar, herra landshöfðingi, á því, að þess hefir eigi vart orðið, að fullnøgt sje
 endurskoðunar-ákvörðun þeirri, sem stendur í enda VI. kafla hafnarreglugjörðar þeirrar
 fyrir Reykjavíkurkaupstað, sem sett var 6. nóvembr. 1872.

Hafnarreglugjörð.

fyrir Akureyrarkaupstað.

I. Hafnartollur.

1. Af öllum skipum, erlendum jafnt sem innlendum, þeim er til rúmmáls eru reiknuð,
 skal 5 aura gjald greiða af smálest hverri („ton“) bæði þá er þau sigla inn og út,
 hvort sem þau heldur eru vörum fermd, tóm eða með seglfestu.
2. Nú fermir skip eður affermir á höfninni, og skal þá, hvort heldur sem skipið er
 innanbæjar eða utanbæjarskip, innlent eður útlent, gjalda 10 aura af hverri smálest
 (ton) af fullu rúmmáli þess, auk gjalds þess, sem ákveðið er í 1. tölulið. Komi
 sama skip optar á höfnina á ári, en einu sinni, skal gjöld þau, er nú hafa nefnd